

Józef Niżnik

Bączal Dolny, pow. Jasło

Informator Archeologiczny : badania 8, 275

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARKOWICE MOKRE, pow. Piotrków Trybunalski   patrz
Stanowisko 2   neolit

BĄCZAL DOLNY, pow. Jasło

Muzeum Budownictwa
Ludowego w Sanoku

Badania prowadził mgr Józef Niżnik. Finansowało
Muzeum Budownictwa Ludowego w Sanoku. Pierw-
szy sezon badań. Kościół drewniany z XVII w.

Celem badań było uzyskanie danych do stwierdzenia szerokości sołotów, istnienia krypt grobowych, wytlumaczenia odchylenia osi wieży w stosunku do osi kościoła oraz ustalenie daty budowy, nieistniejącego dzisiaj kościoła. Wykonano 5 wykopów wąskoprzestrzennych, które pozwalają na następujące stwierdzenia:

- 1/ Nie znaleziono żadnych śladów zasięgu sobotów, których istnienie stwierdzono po śladach pozostałych na ścianach kościoła przed jego rozbiórką.
- 2/ Wykop usytuowany przy osi wzdłużnej kościoła, na pograniczu prezbiterium i nawy, zawierał relikty krypty grobowej. Brak materiału do zabezpieczenia dość głębokiego wykopu oraz ograniczonych ram czasowych nie pozwoliły na dotarcie do dna krypty i stwierdzenie istnienia pochówku.
- 3/ Obserwacje poczynione w niewielkiej sondzie wykonanej na granicy kościoła i wieży wykazały duże zniszczenie fundamentów obu budowli co mogłoby być jedną, ale nie jedyną, z przyczyn wspomnianego odchylenia. Zbyt mała powierzchnia oraz płytkość odkrywki nie pozwoliła na szersze obserwacje.

W trzech wykopach usytuowanych prostopadle do ścian: północnej, południowej i wschodniej stwierdzono bardzo solidne fundamenty /szerokość fundamentów ścian północnej i południowej wynosi 55-70 cm, miąższość 70 - 110 cm, natomiast wschodniej ściany łamanego prezbiterium analogicznie 85-110 oraz 150 cm/ zbudowane z mniejszych i większych płat miejscowego łupku, związanych wyłącznie gliną. Z badań we wnętrzu kościoła uzyskano duże fragmenty XVII-wiecznej ceramiki, z których wyklejono duże naczynie tzw. makutę, ponadto znaleziono 2 monety - boratynki oraz dwa medaliki.